

Sygn. akt V KK 161/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **S. M.**,

ukaranego z art. 141 k.w. i art. 65 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 15 grudnia 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt II W (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w K. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. II W (...) Sąd Rejonowy w K. uznał
obwinionego S. M. za winnego, tego, że:

1. w dniu 17 lutego 2019 r. około godz. 19:05 w miejscowości K., woj. (...), na ul. S. wykrzykiwał w miejscu publicznym słowa uznawane za obelżywe i nieprzyzwoite, tj. popełnienia czynu art. 141 k.w.;

2. w dniu 17 lutego 2019 r., około godz. 19.20 w miejscowości K. woj. (...) na ul. L., działając umyślnie, wprowadził w błąd funkcjonariuszy co do własnej tożsamości podając fałszywe dane, tj. popełnienia czynu z art. 65 § 1 k.w.

Sąd ten wymierzył obwinionemu łącznie karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Orzeczenie zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych.

Wobec nie złożenia sprzeciwu od wyroku, orzeczenie niniejsze uprawomocniło się w dniu 11 stycznia 2020 r. (k. 17, 29, 31).

Kasację od tego wyroku, na korzyść obwinionego w części dotyczącej orzeczenia o karze, na podstawie art. 110 § 1 k.p.s.w. wniósł Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu kary 4 miesięcy ograniczenia wolności mimo, że maksymalny wymiar kary tego rodzaju, zgodnie z art. 20 § 1 k.w., wynosi miesiąc.

Podnosząc powyższy zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w powyższym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, podlegała zatem rozpoznaniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie dostrzegł autor kasacji, że maksymalny wymiar kary ograniczenia wolności, zgodnie z art. 20 § 1 k.w., wynosi miesiąc i żaden przepis prawa materialnego nie uprawnia do przekroczenia tego wymiaru.

Nie zmienia tego fakt, że zaskarżonym wyrokiem przypisano obwinionemu dwa czyny, pozostające w zbiegu realnym, za które została wymierzona kara stosownie do art. 9 § 2 k.p.s.w. Przepis ten w przypadku ukarania za dwa lub więcej wykroczeń przewiduje orzeczenie jednej kary, która łącznie musi się mieścić w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym karę najsurowszą. Zarówno za czyn z art. 141 k.w. jak i art. 65 § 1 k.w. przewidziana została kara

ograniczenia wolności, której rozmiar reguluje przepis art. 20 § 1 k.w. stanowiący, że kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Wedle art. 20 § 2 pkt 2 k.w. kara tego rodzaju polegać może m. in. na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Rozmiar pracy tzn. ilość godzin, które ukarany winien odpracować również nie może być określany w sposób dowolny, lecz w granicach wytyczonych treścią art. 21 § 1 k.w., tj. od 20 do 40 godzin.

Wymierzając zaskarżonym wyrokiem karę 4 miesięcy ograniczenia z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w stosunku miesięcznym Sąd *meriti* dopuścił się zatem rażącej obrazę przepisu art. 20 § 1 k.w., orzekł bowiem karę powyżej dopuszczalnej górnej granicy ustawowego zagrożenia. Powyższe uchybienie miało charakter rażący w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. i wywarło niekwestionowany wpływ na treść orzeczenia. W konsekwencji należało uchylić zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazać sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania. Sąd ten w dalszym toku postępowania winien wydać rozstrzygnięcie o karze zgodne z przepisami prawa materialnego.